

Мжътъ е поддържка на младо-то поколение, а жена-та е неговъ цвѣтъ и ароматъ.

Мжътъ работи за прѣхрана-та на челядъ-та: жена-та въспитава дѣца-та си и залъга за благodenствие-то на семейство-то си.

Мжътъ разсѫжда, разчита по напрѣдъ прѣди да започни; любовъ-та му бива често egoистическа; жена-та обича, и обича всѣкога съ безкористна любовъ. Когато животъ-тъ бива горчивъ за мжътъ, когато сърдце-то му е прѣпълнено съ скърби и на чело-то му се изображаватъ слѣди отъ тѣжки грижи; когато сила-та му се исчерпва,— жена-та тогасъ става по великодушна, окуражава го, и още повече се привързва къмъ него.

Напослѣдъкъ, жена-та е заря отъ надѣжда, слънчево отражение, което позлатява съществуваніе-то на мжътъ, защото безъ нея нѣма любовъ, слѣдователно, нѣма и добродѣстъ. Въ два-та полюса на животъ-тъ е необходима нуждна: тя управлява първи-тъ стъпки на младоженецъ-тъ, и тя поддържа трѣпещуща-та отпаднѣла старостъ. Това е заставило Бернарденъ де Сенъ-Пиеръ да каже така: «видѣ се, че природа-та е създала жена-та мѣжду мжже-тъ, за да подкрѣпя двѣ-тъ крайности на общественій животъ: дѣтичество-то и старостъ-та».

XV.

Домашно управление.

Управление-то на кѫщи-тъ работи е тѣржество за добродѣтелна-та жена и добра-та майка; тукъ блѣщи нейното въспитание и проницателностъ. Мжътъ съ своя-та по-голѣма и висока дѣятелностъ, дѣйствува вънъ отъ кѫща-та, а природниятъ инстинктъ приканва жена-та да глѣда